

Naar der er Tale om Fiskerihavne, maa vi vel erindre, at der i Virkeligheden er Spørgsmaal om to forskellige Ting. Der er to Slags Fiskeri. Det ene Fiskeri finder Sted langs hele Kysten med aabne Baade, det er et Fiskeri, som har eksisteret fra Arids Tid, og det vil blive ved at eksistere til alle Tider. Det er det Fiskeri, som drives af de Folk, der blive hjemme, hvis Virksomhed for en stor Del tillige er knyttet til Landbruget, og som ikke ere saaledes stillede, at de kunne gaa ud paa fjernere Togter for at fiske i Dæksbaade eller Kuttere. De forfærdelige Ulykker, som i Tidens Løb ere hændte paa Jyllands Vestkyst, ere jo netop Ulykker, som ere tilstødte den Fiskeribefolkning, der maa gaa ud i de aabne Baade; og det er disse Ulykker, som af og til skræmme Befolkningen op, der i Forbindelse med Fiskernes egne Krav have bevirket det stærke Forlangende om at faa Havne og Beskyttelsesmidler ved Vestkysten. Dette har bl. a. ført til, at vi have faaet en Redningsdamper stationeret oppe ved Thyborøn, og den har jo gjort overordentlig stor Nytte. Men det er en Selvfølge, at det er ikke tilstrækkeligt at have en Damper liggende paa et enkelt Sted deroppe, og andre Steder er det vanskeligt at have Dampere stationerede. Nu kan selvfølgelig en Havn ved Skagen aldeles ikke nytte noget netop for den Befolkning, hvis Liv saaledes daglig er udsat ved Fiskeriet i de aabne Baade. Fra Esbjerg til Skagen er der en Kyststrækning af omtrent 40 Mil, og den Befolkning, som bor langs dermed, er den, som først og fremmest har Krav paa, at man hjælper den til Beskyttelsesmidler, saaledes at den kan drive det Fiskeri, som har været nyttigt for Befolkningen i de svundne Tider og vedblivende vil være det. De Beskyttelsesmidler, som man først og fremmest burde byde denne Befolkning, maa selvfølgelig være noget lignende som dem, man med stort Held har forsøgt oppe ved Hirtshals, saaledes at der byggedes Moler ud i Havet, som kunde give Fiskerne Dækning enten til den ene eller den anden Side, eftersom Vinden er, saa at de kunde faa deres Baade i Land. Ved Hirtshals har Molen vist sig særdeles heldbringende, og Befolkningen er meget

glad ved den. Det vilde langs med hele Kysten være af overordentlig stor Værdi at faa saadanne Moler byggede, og det Beløb, som skal anvendes dertil, er jo forsvindende imod de Beløb, som større Havne ville kræve, og forsvindende imod det, som kræves efter det forelagte Forslag til en Havn ved Skagen. Jeg vil derfor ønske, at Ministeren og det høje Ting først og fremmest ville kaste deres Opmærksomhed paa denne Side af Sagen og først og fremmest bevilge Midler til paa passende Steder efterhaanden at bygge Læmoler. Kunde man yderligere komme Befolkningen til Hjælp ved at have endnu en Redningsdamper stationeret et eller andet Sted paa Kysten, saa vilde der være vundet overordentlig meget til at forebygge de forfærdelige Ulykker, som vi af og til opleve paa Vestkysten.

En anden Side af Fiskeriet er den, som er fremkommen i en senere Tid; det er Kutterfiskeriet. Det skal være særlig af Hensyn til dette Fiskeri, at vi skulle have en Havn ved Skagen. Men her maa man dog virkelig erindre om en Ting, og det er, at Kutterfiskeriet jo selvfølgelig kan drives fra de Havne, vi have, og inden man gik til at bygge en ny og kostbar Havn til Fordél for Kutterfiskeriet, vilde det dog være rimeligt, at man til størst mulig Nyttetvirkning udviklede de to Havne, som vi allerede have og som vi have bygget, men ganske vist endnu ikke fuldført i den Udstrækning, som er nødvendig for at tilfredsstille Fiskeriets Krav; det er nemlig Havnen ved Frederikshavn og Havnen ved Esbjerg. Havnen ved Frederikshavn har vistnok i sin Tid kostet saadan noget som 4 Mill. Kr., men den er aldeles ikke tilfredsstillende til det Brug, som skal gøres af den, der klages bestandig over den, men for en forholdsvis ringe Sum imod den, som fordres til Skagens Havn, kunde Frederikshavns Havn jo gøres fuldt ud betryggende. Esbjerg Havn er jo ikke fuldført endnu, den vil blive færdig nu i dette Aar, men det viser sig, at Tilstrømningen af Kuttere, der drive Storhavs fiskeri, er saa stærk, at Havnen allerede maa siges at være temmelig begrænset i Udstrækning. Det forekommer mig, at man til Støtte for Kutterfiskeriet